

ת"פ 3824/09 - מ.י. המחלוקת לחקירות שוטרים נגד מוטי קשטי, על-ידי, שי כהן - נמחק

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 3824-09 מ.י. המחלוקת לחקירות שוטרים נ'
קשטי ואח'

בפני כב' השופט ארז יקוואל - סגן הנשיאה
בעניין: מ.י. המחלוקת לחקירות שוטרים
על-ידי ב"כ עוז אפרתי

המאשימה

נגד

1. מוטי קשטי
על-ידי ב"כ עוז אפרתי
2. שי כהן - נמחק

הנאשם

**גזר דין
(לנאשם 1)**

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. מעובדות כתוב האישום וממצאי הכרעת הדיון, עולה כי ביום 25/01/2009 שבו המתלוון - קטן ליד 1991 ואחיו, בנסיבות. המתלוון יצא את המסיבה בסמוך לשעה 23:00 וראה את אחיו ואת חברו בסמיכות מקום כהם מעוכבים על ידי הנאשם, בחשד להחזקת מכשירי טלפון נייד גנובים. בין לבין, הזמן הנאשם נידת משטרתית נוספת לשינוי ולשאלת המתלוון את אחיו לקרות האירועים, ביקשו הנאשם שיורוקן את תכונות כיסיו.

הנאשם חשב כי גם מכשיר הטלפון הנייד של המתלוון גנוב. למשמע אמרות נגדו מטעם המתלוון ובכלל זה הזמנת הנאשם לברר את העניין למול אביו ולהתלוות לבתו על מנת להתרשם כי מכשירי הטלפון הנייד נרכשו כדין, בערה חמתו של הנאשם, שצעק על המתלוון שיכנס לניצחת משטרתית ושאין בכונתו לлечת לשום מקום. אז, הפיל הנאשם את המתלוון ארצתה בעת בה פנס משטרתי גדול וכבד מצוי בידו. במהלך זה, ספג המתלוון מכיה בעינו השמאלית מאותו פנס.

עמוד 1

בנוסף, הרים הנאשם את המתלוון, א Zuk אותו, הטיח מכה בפניו וכן גידופים באוזני.

עם הגעת השניים לתחנת המשטרה, משך הנאשם את המתלוון בכוח מהניידת והוסיף ונתן לו מכה בעורפו. כתוצאה ממשעי הנאשם, נגרמו למתלוון שטפי דם סביב עינו השמאלית ובלחמית עינו זו וכן שריטות בצווארו.

עתירות הצדדים ותמצית טענותיהם

3. במקד הדין ניצבות שאלות שבחלוקת בין הצדדים, בדמות החזרה המתבקשת מהרשעת הנאשם וסוג העונש שיוטל עליו.

הנאשם 2, שנקשר למהלכי אלימות כלפי אחיו של המתלוון, נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה בשלב מוקדם של ההליך באופן שבמסגרת הסדר טיעון, המאשימה הסתפקה בהרשעתו ובענישתו במסגרת הדיון המשמעתי.

4. ב"כ המאשימה עטרה להויר את הרשעת הנאשם בעינה ולהשית עליו עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וכן מאסר על תנאי ופיזי למתלוון.

הודגשו חומרת מעשי הנאשם שבוצעו במסגרת תפקידו כשוטר; תוצאותם הקשה למתלוון מבחינת החבלות שנגרכמו לו; הנسبות שקדמו למעשה שלא הצדיקו הפעלת אלימות כלפי המתלוון, לאחר שלא הייתה סכנה; ניצול לרעה של הסמכות שקיבל הנאשם מידיו הציבור על מנת לבוא חשבון עם המתלוון, לאחר שחש זיהול מצדו; פגיעה הנאשם בערכים מגנים; פערו הכוחות ביןו לבין המתלוון והעדר הפנמת חומרת מעשיו והשלכותיהם.

המאשימה סבורה כי לאורם של אלו, יש להשית על הנאשם עונש מוחשי ומרתייע.

המאשימה טענה כי אין **לא** אמצץ את המלצות שירות המבחן, שאין חזות הכל, בדמות חזרה מהרשעה והסתפקות בצו של"צ. לסבירתה, המלצתו מוקומת בהינתן הימנעות הנאשם מהטלת אחריות על מעשיו והפנמת הפסול שבhem וכן הנזק שגרם למתלוון ולציבור. עוד נטען כי המלצתו העונשית של שירות המבחן חרוגת באופן קיצוני ממתחם העונש ההולם הנע בין מספר וחודשי מאסר ל给人一种 בעבודות שירות עד מאסר ממשי שלא עולה על 9 חודשים. לגישת המאשימה, בהעדר אינטרסים של שיקום אותם יש להעדיף בענינו של הנאשם, אין להעדיף את המלצה שירות המבחן.

בנוסף, טענה המאשימה כי לא הוציאו מסמכים או ראיות אחרות שילמדו על אפשרות קונקרטית לפגיעה בהמשך עתידו התעסוקתי של הנאשם.

.5. הסגנור עתר לחזירה מהרשעת הנאשם ולהסתפקות בשילובו בצו של"צ, כהמלצת שירות המבחן. הודהשו חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה; עברו הנקי של הנאשם במישורים הפלילי והמשמעתי; אמוןתו כי פעולה בכח סביר במסגרת מילוי תפקידו; החשיבות איתה הוא מיחס לתפקידו כשותר והמקצועיות בה הוא מבצעו; תרומתו לביטחון המדינה; השבחים ותעודות החקירה שקיבל ובכלל זה מעורבות בחילוץ אישת קשיישה מוגבלת בתנוונותו מדירה בourseת, סייע בלבידת מחבלת והצלת אישת מהתאבדות (ר' נ/12 - נ/15). מאלו, סובר הסגנור כי יש להכיר תודה לנאשם להבדיל מהרשעתו בדיון.

לענין החבלות שספג המתلون, טען הסגנור כי עסקין בNZKIM "מיןוריים" שלא היו בכוונת הנאשם. הסגנור הוסיף כי מדובר בנסיבות חד-פעמיות שבוצעה על ידי אדם נורטטיבי ואין מקום לפגוע בפרנסתו ובידיו העצמי באמצעות הרשעה בדיון והשתתע עונש כתירית המאשימה.

עוד נטען כי לאור עקרון השוויון, יש להתייחס לעונש שנגזר על הנאשם 2 - נזיפה וקנס בסכום של 500 ₪, כמדד לסוג העונש שראוי לגזר על הנאשם שמפני. כבר אמר כי לא מצאת כי מצד ניתן להשווות בין עניינים של שני הנאים. קיבלתי את גישת המאשימה לפיה קיימים הבדלים משמעותיים בין השניים, בעצם רף האלים שהופג כלפי כל אחד מהמתلونנים האחים, היה רק המתلون בגיל קטינות והפנמת פסול המעשים.

הסגנור תמן טיעוני באסמכתאות ועתר להעדפת האינטראס השיקומי והאישי של הנאשם על אף חומרתה הנחותית של העבירה בה הורשע. עוד הפנה הסגנור להמלצות ממפקדי תחנות שנכבר מהם למסור עדות אופי לפרוטוקול הדיון ולאסופה מכתב המליצה על פעילותם של הנאים לאורך השנים (ר' נ/16 ו-נ/17).

הסגנור הטיעים כי ככל שתתקבל גישת המאשימה, צפוי הנאים לפיטורין משורות המשטרה ולא יתאפשר לו למצוא עבודה אחרת בקהל. למעשה, חוזה הרשות לא תפגע בשיקולו ענישה אחרים ובאינטרס הציבורי לאור פועלו החיובי של הנאים. לגישת הסגנור, מתחם הענישה בעבירות כגון דא יכול וינווע בין אי הרשותה למאסר.

הסגנור הוסיף כי התספיר כפי שהוגש מלמד על "תחילתה של הבנה ולקיחת אחריות" מטעם הנאים, על חשיבות תעסוקתו בעבויה ועל העדר מסוכנותו.

טען כי אין לזקוף לחובת הנאים את העובה שבחר להוציא את חפוטו והסגנור הפנה למחדלים נטענים של היחידה החקורת, בדמות טענות רבות של הנאים שלא נבדקו.

הסגנור סיכם כי יש להעדיף את הגנה, לאור חומרה מופחתת נטענת של נסיבות המעשה, המתנקזות לכדי אירוע מקרי ולא מתוכנן, אגב עיכובו ומעצרו של המתلون.

.6. עד לעונש נשמע מר קשתי בניין - אביו של הנאים, שתיאר כיצד כל חייו עסוק בבנו בעזירה ותרומה

לאחרים כשהאלימות רוחקה מהתנהלותו. עוד תיאר העד כיצד קידומו ופרנסתו של בנו נפגעו מלחמת ניהול ההליך וביקש כי יושת על הנאשם עונש שיאפשר לו להמשיך ולהתקדם במסגרת עבודתו במשטרה.

.7. במסגרת דבריו האחרון, טען הנאשם באריכות לטענות שהוא מנת חלקו מאז תחילת ההליך, למボוקשו להוכיח את חפותו לכל אורך הדרכו, לעינבו מיציאה לקורס קצינים ומקידום בדרגותיו, כשגזר דין זה אמרו להוות את המשקל המכריע בנושא, למボוקשו "תמיד לסתם". עוד הפנה הנאשם לאמירות שונות שאינן מתישבות עם נוסח הכרעת הדין והוסיף כי נשא לפני זמן קצר, כי הוא אב לילד שב עתר כי החלטת בית המשפט לא תפגע בעבודתו.

דין גמירות דין

.8. בפתח הדיון בסוגיית החזירה המתבקשת מהרשעת הנאשם, יש לבחון את חומרת מעשיו בראשי וברוח סעיף 40 ג' (א) לחוק. זאת, בהתייחסות למתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצעו הנאשם וכאמצעי לבחינת חומרת מעשיו. בחינה זו נדרשת אף בעת שקיים עתירתו לחזור מהרשעתו. יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

.9. הנאשם פגע בשני ערכיים חברתיים עיקריים. הראשון - בזכותו היסודית של המתalon לכבוד ולאוטונומיה על גופו, כדי מגוננו המתבקשת מפני מעשי אלימות. השני - בתדמית המשטרה בעיני הציבור ובאמון שהוא רוחש לה. לאורן של החבלות שנגרמו למתalon, היותו קטין והיות הנאשם שוטר במסגרת תפקידו, סבירתי כי מידת פגיעתו בערכים חברתיים אלו הנה גבוהה.

.10. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מעלה כי הנאשם הפעיל אלימות קשה ולא מוצדקת כלפי גופו של קטין בשלושה מופעים שונים, שלא נדרש לכך אחד מהם - מכח עם פנס ושתי מכות או "סטירות נוספות" בחלקיו ראשו של המתalon. המתalon לא פעל באופן שיצדיק כלשהו את שלושת מופעי האלימות שהוטחו בגופו, מאחר שכבר הופל ארضا ולא נודעה ממנו כל מסוכנות לביטחון הציבור או לנԱשם. הנאשם פעל באלימות בגין תפקידו כשוטר. מן הראי היה שיפעל את הסמכויות הרחבות שניתנו בידו בזיהירות וברגשות יתר, אך הוא בחר בתנהלות חסרת רسان. הנאשם בא חשבונו עם שלמות גופו של המתalon, אך מאחר שחש זלזול מצדו. כך פעל כשליח ציבור באופן הפגע באמון הציבור במערכות אכיפה החוק.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה מרכז ועיקריomidת השפעת מעשיו על המתalon הנה משמעותית. הנאשם יכול להבין את פסול מעשיו, הוא שלט עליהם שליטה מלאה ובחר שלא לנצל נקודות יציאה שנייקרו בדרך אלימה למול המתalon על מנת להפסיקה. לא נודעה כל ראשיתה של מצוקה נפשית לנאם עקב התעללות המתalon בו והנאם אינו קרוב לסיג האחריות הפלילית.

11. בתי המשפט חזרו וקבעו כי יש להשית ענישה קשה וממשית בגין עבירות אלימות המבוצעות על ידי שוטרים. מדיניות הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם, מתחשבת בכך במאבק בתופעת האלימות שהפכה לנגע של ממש. על בית המשפט להעביר מסר חד וברור כלפי מי שפוגע בהתנהלותו במאבק זה ובאמצעות השთת עונשים משמעותיים.

כך נקבע בהקשרים אלו:

"המערער הינו חלק מחלון הראווה של משטרת ישראל, שעה שהוא משמש כשוטר סיור, אשר מתוקף תפקידו בא מגע רב עם הציבור. עשוי אלימות כמו אלו שבhem חטא המערער עומדים בנגדו לערכיוasis של משטרת ישראל ומציגים באור שלילי לא רק את המערער עצמו, אלא גם רבים וטובים אחרים, ועל כן מחיבים עונשה מוחשית ומרתיעה, למניעת מקרים דומים בעתיד של ניצול כוח לרעה של כוח המשטרה באופן שלילי" (ר' עפ"ג 13-07-07 11730 ברדה נ' מ"ש (30.10.2013)).

וכן:

"העבירה שביצעו המערערים חמור ביותר, דווקא משום היותם שוטרים. שוטרי ישראל, מלאכם קשה ואחרait, מלאוה לא אחת סיכון והתקלוות, והינם ראויים לכל אהדה שיכולים בתי המשפט לתת להם. אך بما דבריהם? כל עוד הם זוכרים ועריהם לכך שהסמכות והמרות שהוענקו להם, רק לצרכי ביצוע התפקיד ניתנו ואסור شيء使用 בהם שימוש לרעה. עליהם לשנן זאת לעצם השכם והערב, דווקא משום שמלאכם מחיבת לעיתים קרובות נזקנות ואפילו שימוש בכוח. המעביר מ"כח סביר" לאלימות מיותרת הוא מהיר ומפתח וחיללה להם לעبور את הגבול. עליהם לדעת ולהבין כי אם יעברו את הגבול ואם ישתמשו לרעה בסמכויות שננתנו להם, ובעיקר אם ינהגו באלימות מיותרת, לא יעניקו להם בתי המשפט אהדה, וימצאו עמן את הדין ומן העבר השני, אזרח הבא במגע עם אנשי משטרת, אפילו הוא חسود או עבריין, זכאי לצפות ולהניח שאם יתנהג כהלאה לא יגעו בו לרעה. עשוי אלימות ברוטאלית כמו אלה של המערערים, פוגעים קשות הן במערכת היחסים, העדינה בלاؤ הכי, שבין האזהה למשטרת, והן במוניטין של המשטרה וביכולתה לתקן כדבוי" (ר' עפ"ג 64/86 אשש נ' מ"י (31.12.1986); אף רע"פ 13/13 8241 ברדה נ' מ"י (25.3.2014); עפ"ג 13897-07-11; עפ"ג 15029-07-11 מ"י נ' כהן ואח' (25.4.2012); עפ"ג 15466-02-12; עפ"ג 43236-02-12 מ"י נ' מלchan .(15.6.2010); עפ"ג 27335-03-10 מזרחי נ' מ"ש (10.7.2012).

.12. מכל המפורט, מתחם העונש ההולם את אירוע כתוב האישום מצוי בין מאסר לRICTO בעבודות שירות לבין עונש מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, בתוספת למאסר מוותנה, קנס ופיצוי בהיקפים של אלפי שקלים.

.13. מתחם עונש זה משמש כנור לרגליי בבואי לבחון את עתירת ההגנה לחזרה מהרשעת הנאשם ואת המסר שישוגר, ככל שתתකבל עתירתו, משמע מעשה העבירה נסלח.

.14. מכלול נסיבות העונה והמעשה, מלמד כי אין עסקין במעשה קל ערך מחד גיסא וכי הפגיעה בנאשם לא תהא כה כבדה מאייך גיסא, בהינתן הרשותו. בנוסף, שוכנעתי כי חזרה מהרשעת הנאשם, לא תשקף יחס הולם בין מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו ובין סוג ומידת העונש שיוותה עליו, כrhoת העיקרון המנחה בגזירות דין הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק.

.15. כבר נפסק לא פעם כי עבירות אלימות המבוצעות בידי שוטרים במהלך תפקידן מחייבות הרשעה בדי ר' רע"פ 06-10383-2008 ביטון נ' מ"י (23.7.2008); עפ"ג 9983-07-13 הנ"ל). בעברו הנקי של הנאשם, אין די לצורך הימנענות מהרשעתו. כלל הוא, משעבר הנאשם המוחסת לו בכתב האישום, הוא יורשע ויענש, על מנת להגשים את מטרות הענישה, תוך מתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי.

עוד אזכיר את הקביעות שבע"פ 5102/03 מ"י נ' קלין, (04.09.2007), כה:

"...הרשותו של מי שעבר עבירה פלילית היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא חוליה טبيعית הנובעת מהוכחת האשמה בהליך הפלילי. הרשות נאשם בעקבות הוכחת אשמתו ממשמת את אכיפת החוק באופן שוווני, ומונעת איפה ואיפה בהחלטת ההליך הפלילי... הרשותה הפלילית של הנאשם הוכחה ותוצאתה הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי; הן נועדו למצות את תכליותו המגוונות: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבבים, ולשوات למעשה העבירה תוויות של מעשה פסול בעיני החברה שగמול עונשי בצדיו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שווונית והוגנת תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוטרת נאים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי הרשות היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובludeה נותרת קביעת האחוריות הפלילית חסра את החוליה الأخيرة, המסייעת לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת ... יש גם לשקל במעט רחוב את השפעת אי הרשות על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי הרשות טוענת בחובו בנסיבות העניין הספציפי".

.16. בית המשפט משתמש בסמכותו שלא להרשי נאים במרקם יוציא דוף, שעניינו של הנאשם

שמלפנוי אינו נמנה עליהם - בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירות לבין הנזק שייגרם לנאים כתוצאה מהרשותם.

.17. הימנעות מהרשותה הופכת לקשה יותר ככל שהעבירות בהן עוסקין חמורות יותר (ר' ר"ע 432/85 רומנו נ' מ"י, (21.8.1985)). לאור מעשה העבירה החמור שביצע הנאשם, שהותיר את המטלון הקטין עם חותם ברור של תקיפה חבלנית על גופו וטלטה ופחד בנפשו, יש להטיב חותם פליליות על מעשו, לבל ישוגר מסר הפוך מן המתחיב משמע המדבר בעבירה נסלהת.

.18. ממצאים אלו מתכתבים לדידי עם ההלכה המנחה בנושא הימנעות מהרשותה, כפי שבאה לכדי ביטוי בע"פ 2083 כתב נ' מ"י (21.8.1996), בזוז הלשון -

"**מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, ובعبירות שקורבן אינם הפרט אלא הציבור כולם, או הוקעת מעשי העבירה בצירוף מדיניות עונישה אחתה... כל אלו משמשים כגורמים העולמים לגבור אף על שיקומו של הנאשם...הימנעות מהרשותה אפשרית לפחות במקרה שני גורמים: ראשית, על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקורה המסתומים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים המפורטים לעיל.**"

.19. חומרת מעשי הנאשם אינה מאפשרת לוותר על הרשותתו בדיון, מבלתי שייפגעו אינטרסים חשובים בענייתו הקשורים בתגמול ובהרתעתו שלו ושל שוטרים במצובו. אינטרסים אלו יבואו לכדי ביטוי בעצם הותרת הרשותה הנאשם בעינה ובהשתתך רכיבי מאסר בפועל ומאסר מוותנה, רכיבים שלא ניתן להשitem בגין הרשותה בדיון.

.20. לא נמצא המסדר הנדרש להעדרת עתירת ההגנה, גם בהתייחס ליתרת הקווים המנחים שפורטו בע"פ 2083-96 הנ"ל אשר להימנעות מהרשותה.

.21. טרם הדיון באלו, אסקור בקצרה את התרשומות השירות המבחן מהנאשם. זה התייחס למכתבי המליצה שהציג הנאשם גם לפניי, בהיבט התנהגותו המופתית והשקיתו המסורתה גם על חשבון זמנו הפרטី לצורך הצלחת היחידה וגיבושה. ממליצים אלו, ציינו גם היחספותם למקרים מבצעיים בהם פעל הנאשם ללא דופי ובאופן מזקצז.

בעקבות הлик המשפטי דנא, הועבר הנאשם מתפקיד שטח לתפקיד מוקדם בתחנת משטרת אחרת. עם זאת, בשל המוטיבציה והמחויבות שהפגין בתפקיד זה, הוא קודם לתפקיד אחר והיום משמש כאחראי לוגיסטיקה ותנאי שירות של השוטרים בתחנה. הנאשם מבצע תפקידו זה בזעם ובמרץ, תוך שיתוף פעולה מלא ולא כל סמן להתנהגות פסולה.

שירות המבחן מעריך כי הנאשם אשם חיובי המסור לעובduto והוא מהוות חלק משמעותית מזהותו האישית והמקצועית. כך מצינו כי תפיקתו של הנאשם כשותר מהוות "דבר משמעותי" בהיותו ובידיו העצמי. עוד תיאר השירות המבחן כי הנאשם ומגלה מוטיבציה גבוהה במשורי חייו השונים.

על אף חומרת העבירה, המליך שירות המבחן על ביטול הרשותה הנאשם בדיון, מאחר שיש בה משום פגעה קונקרטית בתעסוקתו. עוד מצין שירות המבחן כי הופסק תהיליך מינויו של הנאשם לקרים קצינים מחמת ההיליך דנא וכי הוא הועבר לתפקיד שאין לו כולל פעילות מבצעית. כן התרשם שירות המבחן כי הרשעה בפלילים טיפולם ופגיעה בהמשך התקדמותו של הנאשם בהיררכיה הארגונית במשטרת, תימנע ממנו השתלבות בתפקידים פיקודיים ושיכון כי אף טוביל לפיטורי. בנוסף, מצין שירות המבחן כי תעסוקתו של הנאשם מהוות גורם עיקרי לשיקומו.

שירות המבחן הוסיף והתרשם כי הנאשם אינו אוחז בדפוסי אלימות ואינו מצדיק התנהגות אלימה. מנגד וכגורמי סיכון, תיאר שירות המבחן את התנהגותו התוקפנית של הנאשם מושא כתוב האישום, שהתקשה לבצע את המוטל עליו באופן שאינו פוגעני ומצויק.

עוד התרשם שירות המבחן מיכולתו הבולטת של הנאשם לעורר התבוננות ביקורתית אשר להתנהגותו בעת ביצוע העבירה וכי הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד הנה נמור.

ה הנאשם טען כי הפעיל כוח מנת לעזר את המתלוון שהתנדג למעצרו. בדיעבד, מצוי שירות המבחן כי נראה שה הנאשם מבין את הבעייתיות להתנהגותו במהלך האירוע, אותו הוא מתאר כחריג שאינו מאפיין את אורחותו.

22. בלבד מכך שלא הוכחה פגעה חמורה בשיקום הנאשם בהינתן הרשותו, העובדה כי עסקין בהסתמכותו הראשונה באופן חריג במהלך חייו - אינה יכולה לגבור בנסיבות על האליםות הבוטה שהפגין כלפי המתלוון, על תוצאתה הקשה.

23. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ועד כה טרם הפנים את מלא הפסול שביהם. אמרתו מלפני שירות המבחן מבורכת אך חלקית ומואחרת מכדי שתמנע את שיחזור הטראותה בעברו המתלוון. הלה נאלץ לעמוד לחקירה נוקבת וארכוכה בשני מופעים מחמת החלפת צוג, בעניין התקיפה הקשה שהייתה מנת חלקו. תחשויותיו הראשונות של הנאשם כלפי מעשיו, כפי שהთעוררו לאחר הרשותו ולפניה שירות המבחן, לא נודעו טרם תקיפתו הקשה של המתלוון, במהלך, בנסיבות גם לא אחרת. הנאשם אף לא עשה לפיזי המתלוון בעבר נזקי.

24. לא שוכנעת כי הרשותה הנאשם תביא לידי עדות מטה לחמו. טענות הנאשם בהקשר זה נותרו בוגדר פוטנציאלי בלבד לפגיעה תעסוקתית ככל שתוותר הרשותו בעינה. שנשקל פוטנציאלי שכזה אל מול חומרת המעשה, נוטה הקפ עברה הותרת הרשותה בדיון. ברוי עניין כי מעסיקו הנאשם, שלא פסחו על

קידומו אליו תפקידו הנוכחי, יביאו בחשבון שיקוליהם את המלצותיו ואת עברו במסגרת בוחינת המשך עתידו המקצוע.

אצין את החוזר הפנימי של המשטרה מיום 5.11.12 לאלו הפנתה המאושרה העוסק בסוגיות הרשעה והשלכתה על החלטת פיטוריין, כשבסעיף 2 לחזזה זה מצוין כי: **"לא ניתן לקבוע כי סוגית הרשעה/אי הרשעה היא שתכريع את המשך שירותו של השוטר בחיל, לאור מכלול הפרמטרים הנבחנים..."**.

אסים הקשר זה בהפנייה לקביעות שברע"פ 13-8241 הנ"ל, היפות לעניינו של הנאשם, בזה האומר:

"ה המבקש טען בעניין זה כי הימנענות מהרשעתו הנה מוצדקת, לאור החשש כי עצם הרשעתו יסכן את המשך שירותו במשטרת ישראל. אין בידי לקבל טענה זו. סבורני, כי חומרת מעשיו של המבקש, עליה עמדתי בהרחבה לעיל, אינה מאפשרת לסייע את היליך ללא הרשעה. תוצאה אחרת, תביא ליצירתו של דין שונה כלפי המשרתים במשטרת ישראל, ולטואה אבסורדית, לפיה דוקא העובדה כי המבקש נמנעה על גורמי אכיפת החוק, תצדיק הקלה בעונשו, ואף הימנענות מהרשעה".

.25. מן המקובל, לא התרשמי מפגיעה חמורה בשיקום הנאשם ככל שתיוותר הרשעתו על כנה ולא שוכנעתי מהuder יחס סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לו מהרשעתו, הנותרת בזאת בעינה.

.26. בגירת העונש המתאים לנאים וכמציאות המחוקק בסעיף 40 יא' לחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותו האישיות, שאין קשרות בביצוע העבירה. נסיבות אלה נלמדות מן האמור בתסקיר שירות המבחן, מטייעוני הסגנור לעונש, מדברי העד לעונש ומדברו الآخرן של הנאשם.

.27. הנאשם - כבן 32, נשוי בשנית, אב לילד בן 8 מנישואיו הקודמים ואין בעברו רישום פלילי.

מכותבי המלצה שהגיש, מצטיירת תמונה של אדם אחראי, חרוץ חברותי ואדיב המבצע עבודתו לשבעות רצון הממוניים עליו. נסיבות הזכות לנאים מונאות אף את נוף חייו הנורומטי, תרומתו לציבור, משפחתו התומכת, הימנעותו מהסתבכותות נוספת על פני חלוף הזמן והתרשםות שירות המבחן.

שוכנעתי כי שיקולי הזכות לנאים מגיעים אך כדי הימנע מההשתממו במאסר של ממש והתחשבות בהיקף עונשו.

.28. בית המשפט אינו כפוף להמלצות שירות המבחן בהיותו מופקד על השקלול של מכלול האינטרסים בענישה ולא מצאתי לנכון לקבל את המלצה לעניין הרשעה והעונש. שוכנעתי כי המלצות שירות המבחן אינן תואמות את חומרת המעשה, לנוכח הקשי המובנה בהתייחסות לעבירה של תקיפה חבלנית

המבצעת על ידי שוטר כלפי קטין, שעه שני הפנית פסול בצד, בדרך מקלה של השთ צו של"צ. לא ראוי לנכון להשית עונש שעיקרו שיקומי וחינוכי על הנאשם שטרם נדרש לבחינת חומרת מעשי.

.29. אין במצב שיקולי שיקום מובהקים מכוחם ניתן לחרוג כדי כך ממתחם העונש ההולם הנ"ל. בעצם הפנית שירות המבחן לרכיב שיקומי המתמקד אך בתעסוקת הנאשם, אין די לאבחן כמי שהשתקם או כמי שקיים סיכוי של ממש שישתקם, כלשון הוראת סעיף 40 ד' לחוק.

.30. מכלול הנסיבות מצדיק גמול נרחב מצו של"צ בעניינו של הנאשם. השთ מסר על דרך עבודות שירות תאפשר לנאם לחבבו לפסול שבמעשיו יש בה משום תרומה משמעותית לחברה שנפגעה ממעשיו. עונש זה לא ימנע מהנאם להידרש אף לעניינו האישים וביהם טיפול בבנו.

.31. אשר לאסמכותאות אליהן הפנו הצדדים, כל מקרה נשקל כפי נסיבותיהם הייחודיות של העושים והמעשים השונים. לא מצאתי כיצד ניתן לגזר גזירה שווה בין איזו מhana לעניינו של הנאשם שמ לפני.

סוף דבר

.32. בנסיבות של חוסר הולם בין מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיותה עלי, אני קובע בעניינו את העונשים, כדלקמן -

מاسر בפועל - לתקופה של חודשים. לריצוי על דרך עבודות שירות כפי חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. הנאשם מוזהר כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות תהיה להפקעתו המנהלית ולריצוי העונש במתוך כליה. בחולף המועד שנקבע לתחילת ריצוי העבודות, בהתאם הסגנון אל מול הממונה מועד חדש יעדכן את בית המשפט ואת המשימה בהתאם בתוך 7 ימים.

מاسر על תנאי - לתקופה של 3 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מיהים עבר על כל עבירות אלימות לפחות תגרה.

פיצוי למTELON - ע"ת 1 - בסכום של 4,500 ל"נ. סכום הפיצוי ישולם על דרך הפקדתו בנסיבות בית המשפט בתוך 90 ימים מיהים. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי המTELON, بد בבד עם עותק מגזר הדיון.

זכות ערעור- כדי.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ה, 22 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים.